

Misna slavlja i župni oglasi

Poned., 27. srpnja	18.30 + Anka Božičević i Josip Vidaković
Utorak, 28. srpnja	18.30 + Zdravko i Zvonko Mihaljević
Srijeda, 29. srpnja	18.30 + Anton Kesner i Ivan Brozović; Nada Mira Žlimen (8.dan)
Četvrtak, 30. srpnja	18.30 + Marica i Ivan Ivanac; Anton Kesner Braco i Milka i Anton
Petak, 31. srpnja	18.30 + Josip Franjković
Subota, 1. Kolovoza Sv. Alfons Marija L.	18.30 + Jelka, Mijo i Ana Mihalić; Katica-Mladenka Kamber; Anka Mihaljević
2. kolovoza - 18. nkg DAN GOSPODNJI	10 OŠTARIJE: Misa za narod Krštenje: Laura Vuković (kći Alena i Biljane) 12 CEROVNIK: + Josip Jandrić; Mile, Zora i ob. Belobrajdić 17 SKRADNIK: Pobožnost krunice

1. GRAĐEVINSKI RADOVI – na župnoj crkvi na Cerovniku nakon izmjene trule građe prekriva se krov novim pokrovom obojenim aluminijem 0,08 mm. Dva zavjetna zvona izlivena su u Insbuku blagdan na Sv. Marije Magdalene, 22. srpnja, na sam dan obljetnice napada na Župu Cerovnik i Ogulinski kraj. Idući tjedan će biti dopremljena u Hrvatsku i potom ćemo planirati njihov blagoslov. Spomen soba svećeniku-mučeniku vlč. Dragutinu Fifki u fazi je postavljanje stolarije i podova te se nadamo skorašnjem završetku.

Radovi na krovu plovanije u Oštarijama – skida se postojeći dotrajali pokrov – crijep – te priprema podloga za limarske radove. Pokrov će biti obojeni aluminij.

Od šestotinjak domaćinstava Župe Cerovnik i Župe Oštarije protekli mjesec dana uključilo se desetak obitelji svojim prilogom u obnovu naših sakralnih objekata. Zamoljene su za pomoć naše lokalne i regionalne upravne jedinice, braniteljske udruge, sva društva i udruge kao i svi ljudi dobre volje koji mogu pomoći svojim novčanim prilogom.

Svoj prilog možete darovati poslije mise ili uplatiti na račun župe.

Župa Oštarije	IBAN	HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN	HR56 2402 0061 1004 0659 6

2. PITOMI JAVOR – hvala svima koji su sudjelovali na misa zahvalnica za obranu.

PITOMI JAVOR

Subota, 25. srpnja 2015.

Proslava obrane Cerovnika,
Ogulinskog kraja,
Karlovačke županije i
Domovine Hrvatske

20 sati - Pitomi Javor
Sv. Misa zahvalnica

Odbor za Pitomi Javor
Srećko Jandrić

Izdavač: pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

26. srpnja 2015. • 17. NKG • God. VI. • br. 30 (256)

„Razdijeli onima koji su posjedali koliko su god htjeli!“ (Iv 6,1-15)

Čitanje svetog Evandelja po Ivanu: U ono vrijeme: Ode Isus na drugu stranu Galilejskog, Tiberijadskog mora. Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima. A Isus uzide na goru i ondje sjedaše sa svojim učenicima. Bijaha blizu Pasha, židovski blagdan. Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: »Gdje da kupimo kruha da ovi blaguju?« To reče kušajući ga; jer znao je što će učiniti. Odgovori mu Filip:

»Za dvjesto denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije.« Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: »Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolike?« Reče Isus: »Neka ljudi posjedaју!« A bilo je mnogo trave na tome mjestu. Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća. Isus uze kruhove, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A tako i od ribica – koliko su god htjeli. A kad se nasitiše, reče svojim učenicima: »Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!« Skupili su dakle i napunili dvanaest košara ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše onima koji su blagovali. Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini, rekoše: »Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!« Kad Isus spozna da kane doći, pograbit ga i zakraljiti, povuče se ponovno u goru, posve sam. *Riječ Gospodnja.*

Što čovjek stvarno treba?

Od čega živi čovjek? Što on stvarno treba? Što daje smisao i ispunjenje njegovom životu? Ako tako postavimo pitanje, tada već pokazujemo pravac u kojem možemo naći odgovor. Plitak i primitivan odgovor na način: "Mi trebamo dosta jesti i piti., i tada imamo sve!" od početka je malo za čovjeka koji misli i traži istinu. Baš u tome što smo živa bića obdarena razumom, leži razlika između čovjeka i životinje prema shvaćanju Aristotela, filozofa: životinja je postigla cilj, ako je našla ispunjenje za svoje nagone i instinkte. Čovjek pak, makar je tjelesno sit, on gladuje i žeda za nečim višim. Njegov duh ide iznad zemaljskog. Ako bi se njegov život ograničio na zemaljsko zasićenje, tada bi to bio "umirući duh". Svi smo čuli za formulu "kruha i igara". Ipak, to ne može za trajno ispuniti čežnju srca. Može biti, da to djeluje neko vrijeme, i da nitko nema ništa protiv zabave i fer sporta na olimpijskim igrama. A ipak, je li to sve?.

Kad je Isus učinio veliko čudo umnažanja kruha i mnoge ljude nasitio, htjeli su ga zakraljiti – kao da je on došao zbog toga, da ljudima dade zemaljski kruh. Ipak to je bilo radikalno pogrešno shvaćanje Isusova poslanja: Bog nije postao čovjekom, da bi nam omogućio i zagarantirao luksuzno lagodan život na zemlji nego se radi o Božjem kraljevstvu koje je s njim došlo među nas ljude. To je kraljevstvo ljubavi i mira, pravednosti i samilosti. Njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta, jer cijeli svijet ne može biti dovoljan ljudskom srcu. Čovjek je konačno tako velik u svome srcu, ukoliko izvršava nalog svoje besmrtnosti

duše za ono istinito, dobro i lijepo, da stvarno vrijedi izjava sv. Terezije Avilske: "Samo je Bog dovoljan". Samo Bog može ispuniti čežnju čovjekovu. Već je sv. Augustin formulirao: "Nemirno je naše srce, dok ne otpočinu u Tebi". Isus Krist je pripremao svoje učenike po svojoj riječi i po svojim djelima, da oni mogu primiti istinski kruh, da ga žele primiti u svoja srca, kruh koji dolazi s neba. Taj kruh je on sam; on daruje sve za čim čeznemo u srcima. Tko njega vidi, vidi nebeskoga Oca i prima život vječni. Upravo je to napokon za sve nas odlučujuće; to mi trebamo. Neka nas prati zagovor Majke Božje Marije, da nam pokaže dobar put na kojem nalazimo život u punini. *Fra Jozo Župić*

Putovanje ili hodočašće, koja razlika

Čovjek je biće koje je stalno na putu. Još više, želja za znanjem i novim iskustvima potiče ga na uvijek nova traženja, koja uključuju i putovanja.

U današnjem svijetu milijuni ljudi su na putu, možda brže i više no ikad. Putovanja su danas dio jedne od najvećih industrija. Različita odredišta postaju scenografije gdje se scenariji za pojedince pretvaraju u stvarnost i to na ograničeno vrijeme, na nekoliko dana ili tjedana. Eksperiment pustolovine postaje moguć.

Putovanje ostavlja dojam avanture, neobičnosti, a povratak pruža osjećaj sigurnosti i kontrole. U tom se krugu tako u određenim razmacima nanovo budi želja za ponovnim odmakom od svakodnevnice. A zato se putuje nanovo, na druga mjesta, u druge krajeve. Neki nas ljudi zaista iznenade izborom putovanja koje je u potpunoj suprotnosti s njihovom svakodnevnicom. Putovanje je vrijeme koje putnik daruje samom sebi. U određenom smislu daje tom vremenu i prostoru novi identitet, odstupajući od uvježbanih obrazaca. Dok u svakodnevnicu teško prihvaća ograničenja i nesigurnosti, na putu, naprotiv, eventualne poteškoće prihvaća kao dio putovanja, uživajući u slobodi samog sudjelovanja. Putnik sebi dopušta nešto što mu je u svakodnevnicu ograničavano. Ponaša se neobičajeno, postaje na trenutak netko drugi te bira odredišta koja očituju njegove skrivene želje, poput egzotičnih zemalja ili starih kultura i civilizacija. Drugi biraju zabavu od jutra do mraka ili otok na kojem se živi gotovo robinzonski. Industrija turizma koristi upravo te potrebe, nudeći ispunjenje ljudskih čežnji. Često se događa da se nakon odmora osoba s radošću vrati kući, sretna što je na trenutak ostvarila svoj san. Pohranjujući fotografije, čitajući putopise i brošure te prebirući po programu ili osobnim bilješkama o pojedinim mjestima, sjeća se. U mašti čini opet mjesta svojim. Nastavlja hodati svojom svakodnevnicom do sljedećeg odmora u kojem će opet doživjeti neko osobito iskustvo.

Hodočašće je pak osobita vrsta putovanja, koje nije svojstveno samo kršćanstvu. Hodočašća podrazumijevaju postojanje određenih svetih mjesta ili svetišta prema kojima se ljudi, nošeni religioznim motivima, usmjeravaju. Opći religijski leksikon ovako veli: „Hodočašće je opća religijska pojava i sreće se u svim vremenima, zemljama i religijama. Imalo je i još ima ne samo religijsko značenje već i šire povijesno i civilizacijsko. Kao religiozni čin, hodočašće gotovo uvijek ima obilježje zasluge u osobnom spasenju. Najčešće je popraćeno očisnim obredom, molitvom ili grupnim ceremonijama. ... Premda je kršćanstvo klanjanje u duhu pa formalno ne ozakonjuje hodočašća kao religioznu obvezu, hodočasnička je praksa znatno prisutna u povijesti kršćanskoga svijeta, osobito zapadnoga.

Hodočasti se u Jeruzalem, na Sveti grob, a poslije u Rim (romari) i u Santiago de Compostelu. Potkraj srednjega vijeka u Europi nastaju brojna prošteništa u čast Bogorodici.“ Razmišljajući o kršćanskom značenju hodočašća na Sveta mjesta blaženi papa Ivan Pavao II., i sam hodočasnik, u apostolskom pismu o hodočašću povodom Velikog jubileja, naglašava: „Moje razmatranje stoga je upućeno Božjim ‘mjestima’, onim prostorima koje je on izabrao da se na njima među nama nastani (Iv 1,14; usp. Izl 40,34-35; 1 Kr 8,10-13), tako da omogući ljudskom biću izravniji susret sa sobom.“

Koja je uloga organizatora hodočašća, i u čemu se razlikuje od organizatora nekog drugog putovanja?

Organizator hodočašća može izvršiti svoju zadaću isključivo ako postaje suradnik, koji poglavito osobnim svjedočenjem, zatim stečenim znanjima na području teologije i u živoj komunikaciji sa svim sudionicima hodočašća, pokušava pomoći hodočasnicima da ugledaju, okuse i prihvate zbilje, te na temelju svojih iskustva daju smisao vlastitom kretanju. Upravo je to razlogom zašto je u inozemstvu pastoral hodočašća povjeren agencijama koje su specijalizirane za organizaciju hodočašća (npr. Opera Romana Pelleggrinagi ORP – Vatikan, službena hodočasnička agencija Vatikana) i time se isključivo bave. Obično su u bliskoj suradnji s Crkvom, koja na neposredan način kontrolira sadržaj hodočašća i provođenje istog. Odabirom takvih hodočasničkih agencija putnik je siguran da je odabrao: program i itinerer koji je usklađen s naukom crkve, svećenika – duhovno vodstvo koji je obvezan na svakom hodočašću i licencirane vodiče koji su osposobljeni za takvu djelatnost i teološki obrazovani. S druge strane hodočasničke agencije se također brinu o organizacijskim potrebama takvog putovanja, osiguravaju smještaj i prijevoz te ostale usluge za što su registrirane sukladno vrijedećim propisima i posjeduju potrebna osiguranja i jamčevine, s ciljem očuvanja sigurnosti putnika.

Crkva, odnosno svećenici su imali kao dio svojih pastoranih zadaća u župi organizaciju hodočašća. Svoje dragocjeno vrijeme su morali upotrijebiti da bi povijesni hod hodočasnika učinili mogućim u vremenu kad je putovanje bilo iznimno kompleksno. Danas dolaskom cjelog niza propisa, a posebice želje crkve da svoje financijske transakcije učini transparentnima, pa i u najmanjim pojednostima, većina nadbiskupija, biskupija, župnih zajednica i crkvenih pokreta se odlučuje na hodočasničke agencije. Na taj način direktno pomažu da se takove agencije održe na tržištu uprkos svom jasnom opredjeljenju „*samo hodočašća*“, ne zato što ne žele ništa drugo već zato što je za rad sa hodočašćima nužna duga profesionalna i duhovna formacija koja zahtjeva stalnu izobrazbu i rad na sebi.

„Papinsko vijeće ide korak dalje i u svom dokumentu od 7. srpnja 2011. potiče „osmišljavanje turističkih posjeta najvažnijim mjestima kulturno-vjerske baštine u biskupijama“ te da se velika važnost posveti kulturnoj i duhovnoj izobrazbi turističkih vodiča, a može se i promisliti o osnivanju organizacije katoličkih vodiča. Jedan od ciljeva pastoralna turizma zacijelo je odgojiti i pripremiti kršćane da susret kultura na putovanjima **ne bude izgubljena prilika**, nego da bude prigoda za osobni rast, za upoznavanje drugoga i samoga sebe – piše u dokumentu. U vezi s tim, još uvijek odjekuju riječi blaženog Ivana Pavla II. pastoralnim djelatnicima u turizmu: „Vi surađujete na oblikovanju pogleda koji je buđenje duše za stvarnosti duha, pomažući posjetiteljima da se vinu do samih vrela vjere iz koje su potekla ova zdanja i čineći vidljivom Crkvu sazdanu od živog kamenja koja oblikuju kršćanske zajednice“. Zato je važno da tu baštinu predstavljamo u njezinoj autentičnosti, pokazujući je u njezinoj pravoj vjerskoj naravi, uključujući je u liturgijski kontekst u kojem je nastala i za koji je nastala. *Za Bitno.net: Nataša Bulić, Icthis Travel*

